

DUIN

jaargang 11, nr. 4
december 1988

ISSN - 0168-7948

redactie

Tom Hakbijl
Anneke Helmens
Marc Janssen
Nora Kösters
Frank van der Meulen
Gerrit van Ommering
Albert Salman
Lex Schelvis
Theo Verstrael

eindredactie

Nora Kösters

verder werkte mee

Charles van Schaik

typewerk

Petra van der Laken
José van Roon
Karin Michel

lay-out

Liesbeth Ruigrok

zetwerk

Grafaria, Leiden

druk

Lido Druk, Heeze

redactie-adres

DUIN, Postbus 11059
2301 EB Leiden. Tel. 071-131800

bezoekadres

Stationsweg 12, Leiden

losse nummers

f 5,00 + f 2,25 verzendkosten

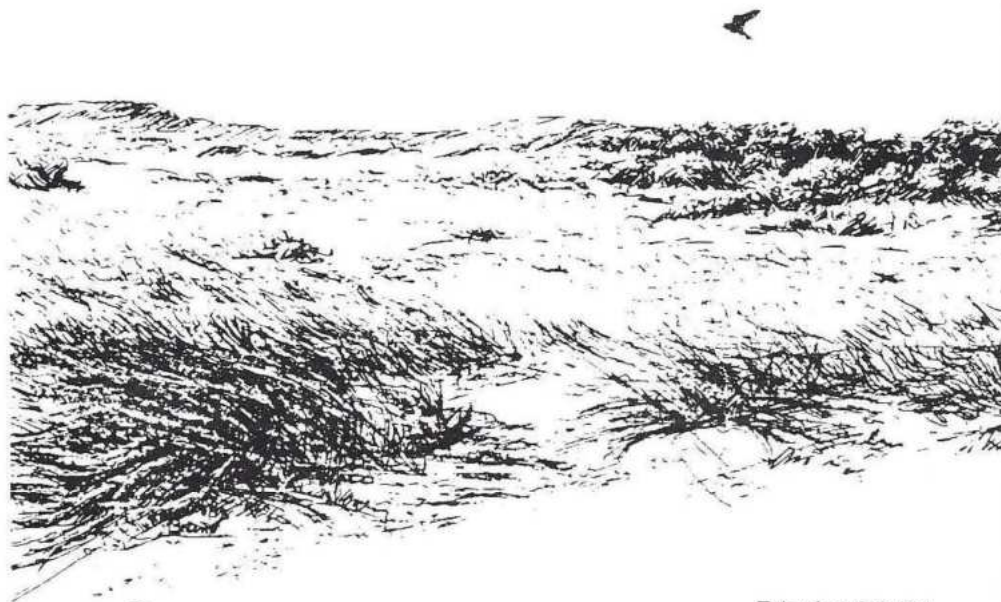
abonnement

studerenden en 65+ f 17,50
particulieren f 20,—
instellingen f 25,—
donateurschap St. Duinbehoud
tenminste f 25,— per jaar

betalingen

giro 4016298 ten name van DUIN,
Postbus 11059, Leiden

Geloofwaardigheid	83
Stroperij op konijnen vanuit Egmond aan Zee	84
Theo Bakker en Marijke Drees	
Aardsterren	89
Lex Kreffer	
Zandvoortse duinkraal en andere piepers	92
Nico Jonker	
Regio	95
Publikaties	97
Van zanddijk tot kunstduin	99
W.L. Hornstra	
De duinen verdienen een betere bescherming	103
Anneke Helmens	
Regeneratie in de Boerendel?	104
Kees Vertegaal	
Natuurontwikkeling in de duinzone	107
Anneke Helmens	
Het beheer van de Haagse Westduinen	109
Albert Salman	
Duinwinkel	112

Tekening: A.P. Bal

Bij de voorkant

boven: Boerendel, kwelplas aan de oostelijke zijde van het pad door de Boerendel (foto: E. Huge)
midden: Dwergaardsterren (naar dia: L. Kreffer)
onder: Konijn (foto: J.L. Mulder)

rectificatie duin 1988 nr 2/3:

bijschrift bovenste foto voorpagina moet zijn: *Mannetje en vrouwtje rugstreppad* (foto: V. Kobussen)

bijschrift middelste foto p. 61 moet zijn: *Rugstreppadden, pionier van instabiele milieu's* (foto: P. Frigge)

overname van artikelen

alleen na schriftelijke toestemming van
de redactie

Geloofwaardigheid

Ook de afgelopen maanden heeft de Stichting Duinbehoud weer hevige strijd geleverd op twee slepende fronten: Berkheide en Zandvoort. Op de regiopagina's leest u de feiten. Hier de achtergronden en de perspectieven.

Berkheide

Op een dramatisch hoogtepunt in november is dan toch de tragische ontknoping gevolgd van het niet-geprogrammeerde treurspel in dit Zuid-hollandse duingebied. Na kamervragen, een kort geding, AROB-procedures, een verzoek om schorsing en landelijke publiciteit viel dan toch het doek. Omdat de provincie Zuid-Holland zijn rol kwijt was en van het toneel was gezet, hebben Stichting Duinbehoud en Ministerie van Landbouw enerzijds en Leidse Duinwater Maatschappij (met als secondant een regionaal VROM-inspecteur) anderzijds een adembenemend juridisch steekspel opgevoerd, dat voortijdig door de toneelmeeëster van de Raad van State werd beëindigd.

Wat stond er op het spel, dat de strijd zo grimmig is gestreden? Het LDM-uitbreidingsplan hield méér in dan het op de lange baan schuiven van regeneratie in Zuid-Berkheide. Het was de toetssteen voor de geloofwaardigheid van het overheidsbeleid: rijk en provincie hebben al jaren de mond vol over het primaire belang van de duinen voor de natuur, de Zuidhollandse Staten willen unaniem de duinfiltratie verminderen, er is

-ondanks 18 jaar LDMgesjoemel- drinkwater genoeg, maar VROM laat het rijksbeleid voor wat het is en steunt de LDM door dik en dun in haar tomeloze expansiedrift. De minister van VROM heeft bedrijfsbelang laten prevaleren boven het maatschappelijk belang en heeft natuur en milieu daarmee een uitermate slechte dienst bewezen. Het is de vraag hoe dit aan de Kamer kan worden uitgelegd.

Nu de kruitdampen weer wat opgetrokken zijn, kunnen we de balans opmaken. Tegenover de bittere pil van de nieuwe uitbreiding staat, dat de schade - mede door onze betrokkenheid - aanzienlijk is beperkt en dat de LDM hiervoor aanzienlijke investeringen doet. Verder hebben alle partijen de regeneratiegedachte omarmd, zij het dat uitvoering daarvan nog wel 5 of 10 jaar op zich kan laten wachten. De Stichting Duinbehoud heeft voor dat toneelstuk al een kaartje gereserveerd, maar zal zolang zeker niet met de armen over elkaar gaan zitten.

Zandvoort

Ook bij het nationale racecircuit is de geloofwaardigheid van het rijksbeleid in het geding. Staatssecretaris Dees heeft in principe gekozen voor nieuwbouw van het circuit-Zandvoort. Het rijksbeleid voor bescherming van het duingebied en handhaving en verbetering van de milieukwaliteit wordt hier volledig opzij gezet door het kennelijke rijksbeleid voor 'welzijn en cultuur', waar de autoracerij toe schijnt te behoren. Het duingebied pal naast het circuit zal volgens de Wet Geluidhinder stiltegebied moeten worden, maar de regering blijkt een lawaaiige activiteit belangrijker te vinden dan de rust in een Nationaal Park. Was nietonlangs het duingebied opgenomen in de hoofdstructuur van de Nederlandse natuur en gekwalificeerd als 'van zeer grote internationale betekenis'?

Het wordt tijd dat er eens meer duidelijkheid komt over de werkelijke waarde van het rijksbeleid ter bescherming van het duingebied. In relatie tot andere belangen (bedrijfsbelang, sportieve belangen) leggen het duin en de duinminnende rekreatant nog steeds het loodje.

Vossendel

Door kwesties als Berkheide en Zandvoort lijken acties voor het natuurbehoud weleens uitzichtloos. Dat dit zeker niet het geval is bewijzen de gunstige beslissingen van G.S. van Zuid-Holland inzake de Haagse Westduinen. Onze bezwaren tegen het onzalige bouwplan-Vossendel en tegen een uitkijktoren zijn toegewezen.

Jarenlang heeft het ernaar uitgezien, dat het bouwplan onvermijdelijk was, gezien het Haagse woningtekort. Stug doorgaan en steeds de juiste argumenten op tafel leggen is nu tenslotte beloofd.

Dat geeft weer hoop voor de toekomst.

A.S./C.v.S.

In Berkheide staat de geloofwaardigheid van het beleid op het spel.
(foto Edwin Hüge)

